

YÊU THIÊN CHÚA VÀ YÊU THÁNH GIÁ

Tôi xuất thân từ gia đình Công Giáo trung lưu rất đạo đức.

Cha Mẹ thông truyền Đức Tin cho tôi và tôi tin tưởng nơi THIÊN CHÚA. Nhưng THIÊN CHÚA trong tuổi trẻ tôi là Đấng xa xôi, ngự mãi trên Trời Cao và không có liên hệ gì với con cái loài người, sống cảnh lầm than khổ nhọc nơi dương thế.

Từ khi lập gia đình và có con cái, tôi dần dần bỏ quên THIÊN CHÚA. Cuộc sống chỉ gồm lo-toan bận-rộn với của cải vật chất: làm sao có sung-túc và tiện-nghi. Về phương diện tôn giáo: tôi nguội lạnh và đứng đưng đối với THIÊN CHÚA, hay ít ra, thỉnh thoảng tôi nghĩ đến Ngài nhưng với tâm tình sợ hãi, thay vì triu mến hiếu thảo của người con ngoan dành cho CHA mình. Tôi gần như không cầu nguyện bao giờ. Vì bận rộn, tôi giữ thói quen đi lễ Chúa Nhật. Nhưng khi có lý do nào đó, tôi vịn ngay vào để bỏ lễ. Lúc các con còn nhỏ, tôi cũng lấy cớ để khỏi tham dự Thánh Lễ. Thỉnh thoảng tôi rước Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU, vì thói quen hơn vì lòng mến.

THIÊN CHÚA nhẫn nhục chờ đợi tôi. Ngài chờ cơ hội thuận tiện để gõ cửa lòng tôi. Và biến cố quan trọng xảy ra vào ngày 4-3-1979 .. Hôm đó là Chúa Nhật thứ nhất Mùa Chay. Vợ chồng tôi được mời dùng bữa trưa nơi gia đình bạn. Ăn xong, chúng tôi ngồi nơi phòng phòng khách chuyện trò giải trí. Và câu chuyện dẫn đến việc bàn luận về THIÊN CHÚA. Sau đó, vợ chồng tôi từ giã gia đình bạn ra về.

Tôi còn nhớ như in điều xảy ra trong tâm hồn tôi vào buổi chiều Chúa Nhật năm ấy. Khi bước vào xe và ngồi cạnh nhà tôi, đột nhiên trong tôi trào dâng lòng mến dào dạt đối với THIÊN CHÚA. THIÊN CHÚA mà tôi vẫn tin và nghĩ Ngài xa xôi, cao vời, bỗng chốc trở nên gần gũi. Tôi như vừa gặp thấy Ngài. Bằng cách nào và tại sao, thì tôi không biết phải giải thích như thế nào. Tôi chỉ biết rằng, chính lúc đó như có luồng ánh sáng chiếu dội vào hồn tôi và sức nóng đi thẳng vào tim tôi. Tôi cảm thấy mình tràn trề hạnh phúc. Kể từ giây phút ấy, trọn tâm tư tôi hướng về THIÊN CHÚA và không bao giờ lìa xa Ngài nữa.

THIÊN CHÚA hiện diện trong cuộc đời tôi, hay nói đúng hơn, tôi bắt đầu cảm nghiệm sự hiện diện của Chúa. Từ đó tôi đặc biệt suy gẫm và sống màu nhiệm Thương Khó Đức Chúa GIÊSU. Tôi suy niệm về tầm quan trọng của Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ trong cuộc đời tín hữu Công Giáo. Từ từ, trong kinh nguyện và suy gẫm, Đức Chúa GIÊSU giúp tôi hiểu rằng:

- Phúc Âm là mạc khải của Tình Yêu. Thánh Giá là tột đỉnh hy sinh của Tình Yêu. Phúc Âm là Giáo Huấn còn Thánh Giá là Hành Động. Phúc Âm là Lời Nói còn Thánh Giá là Thực Hành. Phúc Âm giúp tín hữu hiểu và yêu mến Hành Động của Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Phúc Âm đưa tín hữu đi sâu vào màu nhiệm ơn cứu chuộc. Theo sát giáo huấn của Phúc Âm tức là bước theo con đường khổ nạn của Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Thánh Giá thường xuất hiện nơi cuối con đường mang ánh sáng. Trở về với

màu nhiệm Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ tức là thực hành, sống các giáo huấn của Phúc Âm trong mọi chiều kích thuận tụy của nó: sống tinh thần khiêm tốn, phó thác, tuân phục, tin tưởng, yêu thương, bác ái, dâng hiến và trao ban.

Đó là con đường nhỏ bé nhưng chắc chắn nhất mà bất cứ tín hữu nào cũng có thể thi hành được.

Ngày nay nhiều tín hữu Công Giáo rất sợ phải nói, và nhất là, rất sợ phải chấp nhận Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Satan thường gieo lòng tín hữu tâm tình khiếp sợ đối với Thánh Giá, khiến họ chỉ nhìn thấy khía cạnh tiêu cực của Thánh Giá mà quên rằng, Thánh Giá là biểu hiệu của Tình Yêu: Tình Yêu của THIÊN CHÚA đối với con người và tình yêu của con người đối với THIÊN CHÚA.

Thánh Giá trở nên nhẹ nhàng đối với những tâm hồn tràn đầy tình mến đối với THIÊN CHÚA. Nếu không có tình mến, Thánh Giá trở thành nặng nề, đôi khi không thể nào vác được. Chính lòng yêu mến làm cho Thánh Giá và cuộc đời con người mang ý nghĩa và trao ban hạnh phúc vĩnh cửu mai sau. THIÊN CHÚA luôn hiện diện, chỉ cần con người biết lắng nghe tiếng Ngài mời gọi và trở về với Tình Yêu của Ngài. (Bà Lucie tín hữu Công Giáo Pháp).

... Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo Thầy .. Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Thầy, Thầy sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của Thầy, và hãy học với Thầy, vì Thầy có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách Thầy êm ái và gánh Thầy nhẹ nhàng (Mátthêu 16,24+11,28-30).

(“STELLA MARIS”, mensuel d'informations religieuses, 11/1991, trang 1-3).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt